Mă iubeste Dumnezeu cu adevărat?

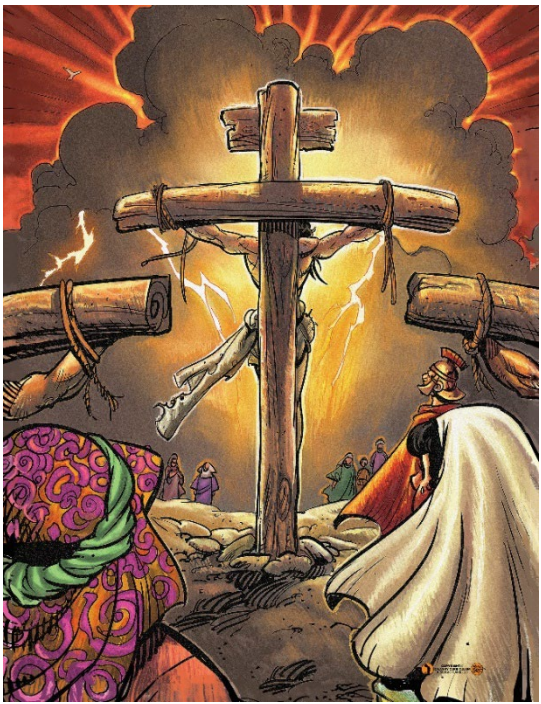

~ Richard A. Bennett ~

“Căutarea lui Dumnezeu”

Mă iubeste Dumnezeu cu adevărat?

Ai pus vreodată la îndoială dragostea unei persoane foarte importante pentru tine? Sau ai încercat vreodată să dovedesti că iubesti pe cineva când acest cineva nu te credea? În ambele cazuri trebuie să stii că există momente în care adevărata dragoste poate fi mai bine exprimată prin fapte decât prin cuvinte.

De vreme ce faptele sunt cu mult mai încărcate de putere decât cuvintele, Dumnezeu si-a demonstrat dragostea Lui pentru tine prin ceea ce a făcut

când Isus a murit pe cruce. Dacă înţelegi semnificaţia acestui lucru, nu mai ai nevoie de nici o altă explicaţie pentru a te ajuta să înţelegi că Dumnezeu te iubeste cu adevărat.

La scurt timp după ce m-am convertit la Hristos, am citit povestea adevărată a unui tânăr gornist si a unui soldat. Gornistul, Willie, avea 12 ani când a fost repartizat într-un cort cu sapte soldaţi necredinciosi. Unul dintre acesti bărbaţi se numea Bill. Spre deosebire de Bill, Willie era un credincios dedicat lui Isus Hristos. În fiecare seară îngenunchea înaintea patului său pentru a se ruga si pentru a-si citi în tăcere Biblia. De fiecare dată

când făcea asa, ceilalţi soldaţi îsi băteau joc si blestemau.

Într-o zi, colonelul care îi avea în subordine, a chemat compania la apel. În cortul în care erau repartizaţi Willie si Bill, s-a comis un furt. Într-o încercare disperată de a descoperi făptasul, Colonelul a dat un ultimatum în faţa întregii companii: „Ameninţările mele anterioare nu au avut nici un efect“ a spus el. „Noaptea trecută hoţul a venit iarăsi. Astăzi îi dau vinovatului o ultimă sansă pentru a se denunţa pe sine si pentru a-si primi pedeapsa ca un bărbat. Dacă nu se denunţă, fiecare om din companie va fi pedepsit cu zece curele de bici pe

spatele gol. Dar, dacă unul dintre voi vine în faţă pentru a lua pedeapsa, restul vor fi scutiţi“.

După o tăcere apăsătoare, Willie a păsit în faţă, atrăgând astfel atenţia tuturor asupra lui, si a spus: „ Domnule, aţi spus că dacă unul vine să ia pedeapsa, ceilalţi vor fi scutiţi. Domnule, eu voi fi acela“. Furios, colonelul a strigat împotriva lasului necunoscut: „Cum poţi lăsa un copil inocent să ia pedeapsa în locul tău?“ Nimeni n-a miscat. „În cazul ăsta“a spus colonelul, „veţi vedea scena îngrozitoare în care un copil inocent primeste pedeapsa în locul unui bărbat vinovat“.

Fidel cuvântului dat, Colonelul a ordonat ca Willie să-si dezgolească spatele, iar curele crude au început să-l lovească. Când Willie a lesinat sub loviturile grele, Bill, nemaiputând suporta spectacolul, a iesit fugind dintre rânduri si a strigat: „Opriţi! Eu sunt hoţul. Îmi voi lua pedeapsa“.

Revenindu-si din lesin, Willie a deschis încet ochii, l-a privit pe Bill si a soptit: „E în regulă, Bill, colonelul nu-si poate lua cuvântul înapoi. Voi lua toată pedeapsa ta“. Si a luat-o!

Tânărul Willie nu si-a revenit niciodată în urma biciuirii. Dar, înainte ca Willie să meargă în cer, Bill, acum un om zdrobit, a plâns la patul lui si l-a întrebat: „De ce Willie? De ce ai luat pedeapsa în locul meu? Nu merit“. Răspunsul lui Willie a fost simplu: „Bill“ a spus el, „Am încercat de multe ori să̆ţi spun cât de mult te iubeste Dumnezeu, dar tu întotdeauna ai râs; am crezut că dacă iau pedeapsa în locul tău, gestul meu te-ar putea ajuta să înţelegi cât de mult te-a iubit Isus când s-a suit pe cruce pentru a muri în locul tău, pentru păcatul tău“. Înainte ca Willie să meargă la cer, Bill a primit mântuirea oferită gratis de un Hristos iubitor.

În Hristos, cerul si-a lansat triumfătoarea operaţie de salvare a omenirii pierdute. Dragostea – dragostea lui Dumnezeu pentru fiecare dintre noi - a fost aceea care l-a susţinut pe Hristos în incredibilul act de sacrificiu si suferinţă.

Pentru că Dumnezeu te iubeste si stie că păcatul îţi poate distruge viaţa, el nu te invită la pocăinţă; El îţi porunceste să te pocăiesti: „*Dumnezeu“ porunceste acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască* (Fapte 17:30). „Tuturor“ înseamnă si ţie.

Când experimentezi mântuirea prin credinţă, îţi recunosti propria ta stare

de păcat cu părere de rău si rusine. Schimbarea minţii tale (pocăinţa) cu privire la păcat înseamnă a nu-ţi ignora în continuare păcatul; a nu ţi-l mai scuza; si a nu mai continua să speri că neprihănirea ta te va mântui. ...Toate faptele noastre bune sunt ca o haină mânjită (Isaia 64:6) înaintea unui Dumnezeu Sfânt. Dar, când te întorci la Isus, ai o dorinţă de a te întoarce de la aceste lucruri din viaţa ta, care nu i-au făcut plăcere.

Este important să-i răspunzi lui Dumnezeu cu credinţă, căci El a spus: Eu sunt calea, adevărul si viaţa. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine (Ioan 14:6).

Dragoste fără margini

Acum, încearcă să-ţi imaginezi că esti alături de cei care au fost martori la groaznicele evenimente din Vinerea Mare. Mulţimea era adunată în jurul crucii. Urmărind oribilul spectacol, erau confruntaţi cu o scenă de un contrast crud.

De fiecare parte a lui Isus, atârna câte un criminal. Acesti doi criminali erau vinovaţi înaintea oamenilor si înaintea lui Dumnezeu Creatorul. Pentru vina lor, pedeapsa cu moartea era cerută de legea ţării.

Isus atârna pe cruce între acesti doi oameni. În contrast puternic cu cei doi tâlhari, Isus nu era numai fără vină si

fără păcat înaintea oamenilor, dar era desăvârsit si înaintea Tatălui Său cel Sfânt. *...Dumnezeu... în Hristos* (2 Corinteni 5:19) s-a urcat pe cruce ca *Mielul scump si fără prihană* (1 Petru 1:19). Substituirea morţii lui Hristos pentru omul păcătos a fost un act voluntar al inimii pline de dragoste a lui Dumnezeu.

Tâlharii trebuiau să moară, dar Domnul Isus cu siguranţă că nu. Când le-a vorbit potrivnicilor Săi, Isus a spus: *Tatăl mă iubeste, pentru că îmi dau viaţa, ca iarăsi s-o iau. Nimeni nu mi-o ia cu sila, ci o dau Eu de la Mine. Am putere s-o dau si am putere s-o iau iarăsi...* (Ioan 10:17- 18). Iar când le-a

explicat ucenicilor Săi până unde va merge dragostea Sa, le-a spus: *Nu este mai mare dragoste decât să-si dea cineva viaţa pentru prietenii săi* (Ioan 15:13).

Mai târziu, după moartea si învierea Domnului Isus, apostolul Pavel a accentuat că Dumnezeu era în Hristos si că *Pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El* (Dumnezeu) *L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El* (1 Corinteni 5:21).

Câteva secole mai târziu, adevărul extraordinar al morţii substitutive a lui Hristos pentru păcatele noastre, a fost semnificativ exprimată în aceste cuvinte:

Tu esti neprihănirea mea,
Eu am fost păcatul Tău.
Tu ai luat ce a fost al meu,
Si mi-ai dat ce a fost al Tău.
Ai devenit ce nu erai,
Pentru ca eu să pot deveni ce nu eram.

Rugăciunea mea de răspuns

O, Doamne, nu te-am cunoscut si nici nu te-am iubit. Dar îţi ulţumesc că Tu m-ai cunoscut si m-ai iubit deopotrivă.

Sunt un păcătos si nu pot face nimic prin puterile mele pentru a-mi câstiga mântuirea. Acum mă întorc la tine prin credinţă, Doamne Isuse, si te rog să mă ierţi! Mărturisesc că sunt un păcătos si mă pocăiesc de păcatul meu. Îţi

mulţumesc Doamne Isuse că ai murit pentru mine si pentru că mi-ai oferit viaţa care mă spală si-mi dă puterea de a trăi, prin sângele Tău scump. Îmi pun acum prin credinţă viaţa sub protecţia acestui sânge scump.

Te rog să vii în inima mea, Doamne Isuse, si să-mi stăpânesti viaţa.

Îţi mulţumesc Doamne Isuse, că prin Duhul Tău cel Sfânt sunt născut din nou. Este minunat să stiu că prin puterea învierii tale sunt un copil al lui Dumnezeu si că voi trăi cu Tine în vesnicie!

...Si cine se încrede în El, nu va fi dat de rusine (1 Petru 2:6).

Acum, spune cuiva ce ai făcut. Nu uita, Hristos trăieste în tine si El este toată puterea de care ai nevoie pentru a putea vorbi si trăi pentru El:

Dacă mărturisesti deci cu gura ta pe Isus ca Domn, si dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morţi, vei fi mântuit. Căci prin credinţa din inimă se capătă neprihănirea, si prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire... (Romani 10:9-10).

©**"Căutarea lui Dumnezeu"**

www.ccim-media.com

TWRE@twr.org

©Calvary Curriculum & Sergio Cariello